

Kohtulahendite kogumik

ÜLDKOHTU OTSUS (kuues koda)

4. veebruar 2014*

Ühine välis- ja julgeolekupoliitika — Süüria vastu võetud piiravad meetmed — Rahaliste vahendite külmutamine — Nõuete kohandamine — Tähtaeg — Ilmne hindamisviga — Põhjendamiskohustus — Õigus tõhusale kohtulikule kaitsele — Kaitseõigused

Liidetud kohtuasjades T-174/12 ja T-80/13,

Syrian Lebanese Commercial Bank SAL, asukoht Beirut (Liibanon), esindajad: advokaadid P. Vanderveeren, L. Defalque ja T. Bontinck,

hageja,

versus

Euroopa Liidu Nõukogu, esindajad: G. Étienne ja S. Cook,

kostja,

mille ese on nõue osaliselt tühistada esiteks nõukogu 23. jaanuari 2012. aasta rakendusmäärus (EL) nr 55/2012, millega rakendatakse nõukogu määruse (EL) nr 36/2012 (mis käsitleb piiravaid meetmeid seoses olukorraga Süürias) artikli [32] lõiget 1 (ELT L 19, lk 6), teiseks nõukogu 23. jaanuari 2012. aasta rakendusotsus 2012/37/ÜVJP, millega rakendatakse otsust 2011/782/ÜVJP, mis käsitleb Süüria vastu suunatud piiravaid meetmeid (ELT L 19, lk 33), kolmandaks nõukogu 29. novembri 2012. aasta otsus 2012/739/ÜVJP, mis käsitleb Süüria vastu suunatud piiravaid meetmeid ja millega tunnistatakse kehtetuks otsus 2011/782 (ELT L 330, lk 21), neljandaks nõukogu 29. novembri 2012. aasta rakendusmäärus (EL) nr 1117/2012, millega rakendatakse määruse (EL) nr 36/2012 (mis käsitleb piiravaid meetmeid seoses olukorraga Süürias) artikli 32 lõiget 1 (ELT L 330, lk 9), viiendaks nõukogu 24. jaanuari ja 30. novembri 2012. aasta „kirjades sisalduvad otsused” osas, millega teavitati hagejat teda puudutavatest piiravatest meetmetest, kuuendaks nõukogu 28. veebruari 2013. aasta otsus 2013/109/ÜVJP, millega muudetakse otsust 2012/739 (ELT L 58, lk 8), seitsmendaks nõukogu 22. aprilli 2013. aasta rakendusmäärus (EL) nr 363/2013, millega rakendatakse määrust nr 36/2012 (ELT L 111, lk 1), kaheksandaks nõukogu 31. mai 2013. aasta otsus 2013/255/ÜVJP, mis käsitleb Süüria vastu suunatud piiravaid meetmeid (ELT L 147, lk 14), hageja olukorda puudutavas osas,

ÜLDKOHUS (kuues koda),

koosseisus: koja esimees H. Kanninen, kohtunikud G. Berardis (ettekandja) ja C. Wetter,

kohtusekretär: ametnik C. Kristensen,

arvestades kirjalikus menetluses ja 12. septembri 2013. aasta kohtuistungil esitatut,

* Kohtumenetluse keel: prantsuse.

on teinud järgmise

otsuse

Vaidluse taust

- 1 Hageja, Syrian Lebanese Commercial Bank SAL on Liibanoni pank, mille omanik on 84,2% ulatuses Commercial Bank of Syria (edaspidi „CBS”), mis kuulub Süüria riigile.
- 2 Euroopa Liidu Nõukogu võttis ELL artikli 29 alusel 9. mail 2011 vastu otsuse 2011/273/ÜVJP Süüria vastu suunatud piiravate meetmete kohta (ELT L 121, lk 11). Selle otsuse artikli 4 lõige 1 sätestab, et külmutatakse kõik rahalised vahendid ja majandusressursid, mis kuuluvad isikutele, kes vastutavad tsiviilelanike suhtes rakendatud vägivaldsete repressioonide eest Süürias, ning nendega seotud füüsilistele või juriidilistele isikutele ning üksustele, või mis on nende omanduses, valduses või kontrolli all. Rahaliste vahendite külmutamise üksikasjalik kord määratletakse selle artikli muudes lõigetes. Otsuse 2011/273 artikli 5 lõike 1 kohaselt koostab nõukogu nendest isikutest loetelu.
- 3 Samuti võttis nõukogu 9. mail 2011 ELTL artikli 215 lõike 2 ja otsuse 2011/273 alusel vastu määruse (EL) nr 442/2011 piiravate meetmete kohta seoses olukorraga Süürias (ELT L 121, lk 1). Selle määruse artikli 4 lõige 1 näeb ette kõikide rahaliste vahendite ja majandusressursside külmutamise, mida II lisas loetletud füüsilised või juriidilised isikud, üksused ja asutused omavad või mis on nende valduses või kontrolli all.
- 4 Nõukogu 13. oktoobri 2011. aasta otsusega 2011/684/ÜVJP, millega muudetakse otsust 2011/273 (ELT L 269, lk 33), kanti CBS otsuse 2011/273 II lisasse järgmisel põhjendusel:

„Riigile kuuluv pank, mis annab režiimile rahalist toetust.”
- 5 Nõukogu 1. detsembri 2011. aasta otsusega 2011/782/ÜVJP, mis käsitleb Süüria vastu suunatud piiravaid meetmeid ja millega tunnistatakse kehtetuks otsus 2011/273 (ELT L 319, lk 56), jäeti kehtima CBS-i vastu suunatud piiravad meetmed, kuna viimane oli kantud otsuse 2011/782 II lisasse.
- 6 Nõukogu 23. jaanuari 2012. aasta rakendusotsusega 2012/37/ÜVJP, millega rakendatakse otsust 2011/782 (ELT L 19, lk 33), lisati hageja nimi otsuse 2011/782 I lisasse järgmisel põhjendusel:

„[CBS-i] (juba loetellu kantud) tütarettevõte. Osaleb režiimi rahastamises”.
- 7 Nõukogu 13. oktoobri 2011. aasta määrusega (EL) nr 1011/2011, millega muudetakse nõukogu määrust nr 442/2011 piiravate meetmete kohta seoses olukorraga Süürias (ELT 269, lk 18), lisati CBS määruse nr 442/2011 IIa lisasse samal põhjendusel nagu otsuses 2011/684.
- 8 Nõukogu 18. jaanuari 2012. aasta määrusega (EL) nr 36/2012, mis käsitleb piiravaid meetmeid seoses olukorraga Süürias ja millega tunnistatakse kehtetuks määrus nr 442/2011 (ELT L 16, lk 1), jäeti kehtima CBS-i suhtes kehtestatud piiravad meetmed, kuna tema nimi oli kantud määruse nr 36/2012 II lisasse.
- 9 Nõukogu 23. jaanuari 2012. aasta rakendusmäärusega (EL) nr 55/2012, millega rakendatakse nõukogu määruse nr 36/2012 (mis käsitleb piiravaid meetmeid seoses olukorraga Süürias) artikli [32] lõiget 1 (ELT L 19, lk 6), lisati hageja nimi määruse nr 36/2012 II lisasse samal põhjendusel nagu rakendusotsuses 2012/37.

- 10 Nõukogu saatis hagejale 24. jaanuaril 2012 kirja (edaspidi „24. jaanuari 2012. aasta kiri”), milles teatas järgmist:

„Käesolevaga anname teile teada, et nõukogu [...] otsustas lisada teie äriühingu otsuse [2011/782], mida rakendatakse rakendusotsusega [2012/37] I lisas ja määruse [nr 36/2012], mida rakendatakse rakendusmäärusega [nr 55/2012] II lisas nimetatud isikute ja üksuste loetellu. Teie loetellu kandmise põhjused on märgitud asjaomaste lisade sissejuhatavates osades.

Lisatud on koopia rakendusotsusest ja rakendusmäärusest, millega kanti teie äriühing eespool viidatud loetellu [...]”.

- 11 Hageja teatas kirja kättesaamisest 8. veebruaril 2012.

- 12 Nõukogu avaldas 24. jaanuaril 2012 Euroopa Liidu Teatajas teatise isikutele ja üksustele, kelle suhtes kohaldatakse piiravaid meetmeid, mis on sätestatud nõukogu otsuses 2011/782, mida rakendatakse nõukogu rakendusotsusega 2012/37, ja nõukogu määrmuses nr 36/2012, mida rakendatakse nõukogu rakendusmäärusega nr 55/2012 (ELT C 19, lk 5).

- 13 Selle teatise kohaselt võivad asjaomased isikud ja üksused esitada nõukogule koos täiendavate dokumentidega taotluse, et otsus nende kandmise kohta eespool punktis 12 märgitud aktide lisades nimetatud loeteludesse uuesti läbi vaadataks.

- 14 Hageja saatis 15. veebruari 2012. aasta kirjaga nõukogule läbivaatamise taotluse, milles vaidlustas esiteks osalemise Süüria režiimi rahastamises ja taotles teiseks juurdepääsu nõukogu valduses olevale teda puudutavale tõendusmaterjalile ning tema ärakuulamist. Kuna nõukogu tema taotlusele ei vastanud, kordas hageja 4. aprillil 2012 oma taotlust.

- 15 Nõukogu edastas 3. juuli 2012. aasta kirjaga hagejale esiteks väljavõtte nõukogu peasekretariaadi teatisest liikmesriikide esindustele, millele oli lisatud dokument, millel põhines hageja kandmine nende isikute loetellu, kelle suhtes kohaldatakse Süüria vastu suunatud piiravaid meetmeid (edaspidi „3. juulil 2012 edastatud dokument”), ja keeldus teiseks tema ametlikust ärakuulamisest, kuna pidas kirjalike märkuste esitamise võimalust piisavaks.

- 16 Hageja taotles 7. novembril 2012 oma olukorra uut ülevaatamist.

- 17 Nõukogu 29. novembri 2012. aasta otsusega 2012/739/ÜVJP, mis käsitleb Süüria vastu suunatud piiravaid meetmeid ja millega tunnistatakse kehtetuks otsus 2011/782 (ELT L 330, lk 21) jäeti hageja ja CBS-i suhtes piiravad meetmed kehtima, kuna mõlemad äriühingud olid kantud vastavalt otsuse 2012/739 I.B lisasse ja II lisasse.

- 18 Otsuse 2012/739 artikli 31 kohaselt kohaldatakse seda kuni 1. märtsini 2013.

- 19 Nõukogu 29. novembri 2012. aasta rakendusmäärusega (EL) nr 1117/2012, millega rakendatakse määruse nr 36/2012 artikli 32 lõiget 1 (ELT L 330, lk 9), lisati teiste isikute nimed määruse nr 36/2012 II lisasse, samas kui ühe isiku nimi oli sealt eemaldatud.

- 20 Nõukogu saatis 30. novembril 2012 hageja esindajatele kirja, milles märkis järgmist:

„Käesolevaga teatame, et nõukogu [...] on otsustanud jätta teie kliendi otsuse [2012/739] I ja II lisas ning määruse [nr 36/2012], mida rakendatakse määrusega [nr 1117/2012], II lisas ja IIa lisas märgitud isikute ja üksuste loetellu. Teie kliendi loetellu kandmise põhjendused on märgitud asjaomaste lisade sissejuhatavates osades.

Lisatud on koopia rakendusotsusest ja rakendusmäärusest, mis käsitlevad teie kliendi kandmist eespool viidatud loetellu.

[...]

Lõpuks, juhime teie tähelepanu võimalusele vaidlustada nõukogu otsus [Üldkohtus]”.

- 21 Hageja kinnitas kirja kättesaamist 3. detsembril 2012.
- 22 Nõukogu avaldas Euroopa Liidu Teatajas 30. novembril 2012 teatise isikutele ja üksustele, kelle suhtes kohaldatakse piiravaid meetmeid, mis on sätestatud otsuses 2012/739 ja määruses nr 36/2012, mida rakendatakse rakendusmäärusega nr 1117/2012 (ELT C 370, lk 6), mille sisu vastab eespool punktides 12 ja 13 nimetatud teatise sisule.
- 23 Hageja vaidlustas 14. detsembril 2012 nõukogule saadetud kirjas tema jätmise isikute ja üksuste loetellu, kelle suhtes kohaldatakse Süüria vastu suunatud piiravaid meetmeid, nagu tuleneb eespool punktides 17 ja 19 viidatud õigusaktidest, ja nõudis juurdepääsu nõukogu valduses olevale teda puudutavale tõendusmaterjalile ning enda ärakuulamist.
- 24 Nõukogu vastas hageja 7. novembri 2012. aasta taotlusele 28. jaanuari 2013. aasta kirjaga, lükates tagasi tema argumendid selle kohta, et hageja on CBS-ist väidetavalt sõltumatu, ning kinnitades hageja ja Süüria režiimi rahastamise vahelist seost.
- 25 Nõukogu vastas hageja 14. detsembri 2012. aasta taotlusele 6. märtsi 2013. aasta kirjaga. Esiteks andis ta hagejale teada, et tema jätmine nende isikute loetellu, kelle suhtes kohaldatakse Süüria vastu suunatud piiravaid meetmeid, põhines dokumentidel, mille koopia on hageja juba saanud, ja teiseks, et tal ei olnud mingit kohustust teda ärakuulamisele kutsuda.

Menetlus ja poolte nõuded

- 26 Hageja esitas 17. aprillil 2012 Üldkohtu kantseleisse hagiavalduse, mis registreeriti numbri all T-174/12, milles ta palus eelkõige rakendusmääruse nr 55/2012 ja rakendusotsuse 2012/37 tühistamist teda puudutavas osas.
- 27 Kirjalik menetlus lõpetati 20. novembril 2012.
- 28 Hageja esitas 13. veebruaril 2013 Üldkohtu kantseleisse teise hagiavalduse, mis registreeriti numbri all T-80/13, milles ta palus eelkõige otsuse 2012/739 ja rakendusmääruse nr 1117/2012 tühistamist teda puudutavas osas.
- 29 Kohtuasjas T-80/13 esitatud hagile lisas hageja Üldkohtu kodukorra artikli 76a alusel taotluse lahendada asi kiirendatud menetluses (edaspidi „kiirendatud menetluse taotlus”).
- 30 Nõukogu, järgides hageja taotlusi, esitas Üldkohtu kantseleisse 18. veebruaril 2013 kohtuasjas T-174/12 uue tõendina 2. oktoobri 2012. aasta kirja, mille Liibanoni Panga juhataja oli talle saatnud seoses selle panga poolt hageja suhtes võetud meetmetega (edaspidi „juhataja kiri”).
- 31 Üldkohtu kuuenda koja esimehe 22. veebruari 2013. aasta otsusega lisati juhataja kiri kohtuasja T-174/12 toimikusse ja määrati tähtaeg, mille jooksul hageja võib selle kohta esitada oma märkusi.
- 32 Hageja ei esitanud ettenähtud tähtajal Üldkohtu kantseleisse oma märkusi juhataja kirja kohta.

- 33 Nõukogu esitas 7. märtsil 2013 kiirendatud menetluse taotluse kohta oma märkused, milles nõudis selle rahuldamata jätmist.
- 34 Üldkohus (kuues koda) jättis 13. märtsi 2013. aasta otsusega kiirendatud menetluse taotluse rahuldamata.
- 35 Pärast kostja vastuse esitamist lõpetati kohtuasjas T-80/13 kirjalik menetlus 18. juunil 201, kuna Üldkohus leidis kodukorra artikli 47 lõikele 1 tuginedes, et menetlusdokumentide teistkordne vahetamine ei ole vajalik.
- 36 Nõukogu väljendas kostja vastuses kahtlust selle üle, kas hagiavaldus on rakendusmäärust nr 1117/2012 puudutavas osas vastuvõetav.
- 37 Üldkohtu kantseleisse 14. mail 2013 esitatud dokumendiga palus hageja luba kohandada oma nõudeid kohtuasjas T-80/13 nii, et tema tühistamistaotlus hõlmaks ka nõukogu 28. veebruari 2013. aasta otsust 2013/109/ÜVJP, millega muudetakse nõukogu otsust 2012/739 (ELT L 58, lk 8) (milles see pikendab otsuse 2012/739 kohaldamist kuni 1. juunini 2013 (edaspidi „esimene nõuete kohandamise taotlus”).
- 38 Nõukogu teatas 18. juunil 2013 Üldkohtu kantseleisse saabunud kirjas, et tal ei ole esimese nõuete kohandamise taotluse kohta märkusi.
- 39 Hageja palus 5. juulil 2013 Üldkohtu kantseleisse saabunud dokumendiga uuesti luba kohandada oma nõudeid kohtuasjas T-80/13 nii, et see hõlmaks ka nõukogu 22. aprilli 2013. aasta rakendusmäärust (EL) nr 363/2013, millega rakendatakse määrust nr 36/2012 (ELT L 111, lk 1) ja nõukogu 31. mai 2013. aasta otsust 2013/255/ÜVJP, mis käsitleb Süüria vastu suunatud piiravaid meetmeid (ELT L 147, lk 14), osas, milles need õigusaktid, millele on lisatud loetelu, kuhu on kantud ka tema nimi, mõjutavad tema olukorda (edaspidi „teine nõuete kohandamise taotlus”).
- 40 Ettekandja-kohtuniku ettekande alusel otsustas Üldkohus avada kohtuasjades T-174/12 ja T-80/13 suulise menetluse.
- 41 Üldkohtu kuuenda koja esimehe 15. juuli 2013. aasta määrusega liideti pärast poolte ärakuulamist kohtuasjad T-174/12 ja T-80/13 kodukorra artikli 50 alusel kirjaliku ja suulise menetluse ning kohtuotsuse huvides.
- 42 Nõukogu märkis Üldkohtu kantseleisse 30. juulil 2013 esitatud dokumendis, et teine nõuete kohandamise taotlus tuleb rakendusmäärust nr 363/2013 puudutavas osas lugeda hilinenuks ja seetõttu vastuvõetamatuks.
- 43 Hageja esitas Üldkohtu kantseleisse 22. augustil 2013 saabunud dokumendiga oma märkused nõukogu vastuvõetamatuse väite kohta, mis puudutab teise nõuete kohandamise taotluse läbivaatamist. Need märkused lisati Üldkohtu kuuenda koja esimehe 5. septembri 2013. aasta otsusega kohtutoimikusse.
- 44 Poolte kohtukõned ja vastused Üldkohtu suuliselt esitatud küsimustele kuulati ära 12. septembri 2013. aasta kohtuistungil.
- 45 Kohtuasjas T-174/12 palub hageja Üldkohtul:
- tühistada rakendusmääruse nr 55/2012 artikkel 1 ja selle määruse lisa punkt 27 osas, mis puudutab hageja lisamist määruse nr 36/2012 II lisasse;
 - tühistada rakendusotsuse 2012/37 artikkel 1 ja selle otsuse lisa punkt 27 osas, mis puudutab hageja lisamist otsuse nr 2011/273 II lisasse;

- tühistada vajalikul määral „nõukogu 24. jaanuari 2012. aasta kirjas sisalduv otsus”;
 - mõista kohtukulud välja nõukogult.
- 46 Kohtuasjas T-80/13 palub hageja, võttes arvesse esimest ja teist nõuete kohandamise taotlust, Üldkohtul:
- tühistada otsuse 2012/739 artikkel 25 ja I lisa B osa selles osas, mis puudutab hageja nimetamist lisa punktis 34;
 - tühistada rakendusmääruse nr 1117/2012 artikkel 1 osas, mille tulemusel jäetakse hageja nimi rakendusmääruse nr 55/2012 artikli 1 ja selle määruse lisa punkti 27 kohaselt nõukogu määruse nr 36/2012 II lisasse;
 - tühistada vajaduse korral „nõukogu 30. novembri 2012. aasta kirjas sisalduv otsus”;
 - tühistada otsus 2013/109 osas, milles see näeb ette otsuse 2012/739 kohaldamise kuni 1. juunini 2013;
 - tühistada rakendusmäärus nr 363/2013 ja otsus 2013/255 tema olukorda mõjutavas osas;
 - mõista kohtukulud välja nõukogult.
- 47 Komisjon palub mõlemas kohtuasjas Üldkohtul:
- jätta hagiavaldus rahuldamata;
 - mõista kohtukulud välja hagejalt.
- 48 Kohtuistungil tunnistas hageja vastuseks Üldkohtu küsimustele, et esiteks on ta kohtuasjas T-174/12 esitatud teises nõudes teinud hooletusvea, mainides seal ekslikult otsust 2011/273, mitte otsust 2011/782, teiseks loobus ta sellest nõudest põhjusel, et viimati nimetatud otsus tunnistati kehtetuks, kolmandaks täpsustas nõukogu, et loobus kahtluste esitamisest (vt eespool punkt 36) hageja teise nõude osas kohtuasjas T-80/13, eelkõige arvestades asjaolu, et rakendusmäärusest nr 1117/2012 oli hagejat teavitatud.
- 49 Need poolte seisukohad kanti kohtuistungi protokolli.

Õiguslik käsitlus

Vastuvõetavus

Esimene nõuete kohandamise taotlus

- 50 Hageja soovib oma esimese nõuete kohandamise taotlusega laiendada oma tühistamishagi ulatust nii, et see hõlmaks ka otsust 2013/109, millega pikendati otsuse 2012/739 kohaldamist 1. märtsist 2013 kuni 1. juunini 2013.
- 51 Selle kohta tuleb meenutada, et kui vaidlustatud õigusakt asendatakse menetluse jooksul samasuguse esemega aktiga, tuleb viimati nimetatud akti pidada uueks asjaoluks, mis lubab hagejal oma nõudeid ja väiteid kohandada. Oleks lubamatu, kui liidu institutsioon või ametiasutus saaks mõne tema õigusakti peale liidu kohtule esitatud hagiavalduses sisalduvale kriitikale vastamiseks muuta vaidlustatud akti või

asendada selle teise aktiga ning kohtumenetluses tugineda muudetud või asendatud aktile, võttes teiselt poolelt võimaluse laiendada oma algseid nõudeid ja väiteid nii, et need puudutaksid hilisemat akti, või esitada selle vastu täiendavaid nõudeid ja väiteid (Euroopa Kohtu 3. märtsi 1982. aasta otsus kohtuasjas 14/81: *Alpha Steel vs. komisjon*, EKL 1982, lk 749, punkt 8, ja Üldkohtu 28. mai 2013. aasta otsus kohtuasjas T-200/11: *Al Matri vs. nõukogu*, punkt 80).

- 52 Selleks et nõuete kohandamise taotlus oleks vastuvõetav, peab see olema esitatud ELTL artikli 263 kuuendas lõigus menetluse algatamiseks ette nähtud kahekuulise tähtaja jooksul, mida pikendatakse seoses suurte vahemaadega kümne päeva võrra. Hagi esitamise tähtaegu käsitlevad normid puudutavad ju avalikku korda ning liidu kohus peab neid kohaldama viisil, mis tagab õiguskindluse ning isikute võrdsuse seaduse ees (Euroopa Kohtu 18. jaanuari 2007. aasta otsus kohtuasjas C-229/05 P: *PKK ja KNK vs. nõukogu*, EKL 2007, lk I-439, punkt 101). Seega on kohtu ülesanne kontrollida vajaduse korral omal algatusel, kas seda tähtaega on järgitud (Üldkohtu 11. jaanuari 2012. aasta määrus kohtuasjas T-301/11: *Ben Ali vs. nõukogu*, punkt 16).
- 53 Antud juhul asendas otsus 2013/109 muu hulgas otsuse 2012/739 artikli 31 sõnastuse, et näha ette viimase kohaldamine kuni 1. juunini 2013 ja mitte üksnes 1. märtsini 2013, nagu algselt ette nähtud. Olgugi et otsus 2013/109 ei asendanud otsust 2012/739, tuleb sedastada, et tegemist on viimase „kohandusega” eespool punktis 51 viidatud kohtupraktika mõttes, et muuta selle ajalist kohaldamisala. Vaidluse esemeks oleva õigusakti selline kohandamine kujutab endast hageja esitatud nõuete kohandamise alust (vt selle kohta eespool punktis 51 viidatud kohtuotsus *Al Matri vs. nõukogu*, punkt 81).
- 54 Neil asjaoludel tuleb tunnistada vastuvõetavaks otsuse 2013/109 vastu suunatud nõuded, mis esitati Üldkohtu kantseleisse 14. mail 2013, ehk tühistamishagi esitamise tähtaja jooksul. Viidatud otsusest, mis võeti vastu 28. veebruaril 2013 ja avaldati Euroopa Liidu Teatajas 1. märtsil 2013, hagejat tema nõuete kohandamise taotluse kuupäevaks otse enda teatise avaldamise kaudu ei teavitatud.

Teine nõuete kohandamise taotlus

- 55 Hageja soovib teise nõuete kohandamise taotlusega laiendada tühistamishagi ulatust nii, et see hõlmaks ka rakendusmäärust nr 363/2013 ja otsust 2013/255.
- 56 Nõukogul ei ole vastuväiteid teise nõuete kohandamise taotluse selle osa kohta, mis puudutab otsust 2013/255, kuid ta väidab, et rakendusmäärust nr 363/2013 puudutavas osas on see taotlus vastuvõetamatu hilinenult esitamise tõttu. Nõukogu meenutab, et 23. aprillil 2013 avaldas ta Euroopa Liidu Teatajas mitte ainult nimetatud rakendusmääruse, vaid ka teatise isikutele ja üksustele, kelle suhtes kohaldatakse piiravaid meetmeid, mis on sätestatud otsuses 2012/739, mida rakendatakse nõukogu rakendusotsusega 2013/185/ÜVJP, ja rakendusmääruses nr 36/2012, mida rakendatakse rakendusmäärusega nr 363/2013 (ELT C 115, lk 5, edaspidi „23. aprilli teatis”). Viidates Euroopa Kohtu 23. aprilli 2013. aasta otsusele liidetud kohtuasjades C-478/11 P–C-482/11 P: *Gbagbo jt vs. nõukogu*, väidab nõukogu, et hageja nõuete, sh viidatud rakendusmääruse kohandamiseks esitatud nõuete tähtaeg hakkas kulgema 23. aprilli teatise avaldamisest ja lõppes 3. juulil 2013. Nõukogu sõnul ei ole antud asjas kohaldatav kodukorra artikli 102 lõige 1, mille kohaselt hakkab juhul, kui institutsiooni õigusakti peale hagi esitamiseks ettenähtud tähtaega arvutatakse selle õigusakti avaldamisest, see tähtaeg kulgema artikli 101 lõike 1 kohaselt alates ajast, mil on möödunud neliteist päeva õigusakti avaldamise päevast Euroopa Liidu Teatajas.
- 57 Hageja vaidlustab nõukogu esitatud asjaolu, mis takistab nõude läbivaatamist.

- 58 Esiteks tuleb vastavalt eespool punktis 51 viidatud kohtupraktikale tunnistada teine nõuete kohandamise taotlus otsust 2013/255 puudutavas osas vastuvõetavaks. See otsus, mille kohaselt hageja suhtes jätkatakse Süüria vastu suunatud piiravate meetmete kohaldamist, võeti vastu 31. mail 2013 ja avaldati Euroopa Liidu Teatajas 1. juunil 2013. Järelikult esitati teine nõuete kohandamise taotlus, mis saabus Üldkohtu kantseleisse 5. juulil 2013, kõnealust otsust puudutava hagi esitamise tähtajal.
- 59 Teiseks, mis puudutab vastuvõetamatuse väidet, mille nõukogu esitas rakendusmääruse nr 363/2013 tühistamise hagi kohta, mis sisaldas teises nõuete kohandamise taotluses, siis tuleb märkida, et eespool punktis 56 viidatud kohtuotsuse Gbagbo jt vs. nõukogu punktidest 61 ja 62 tuleneb, et kui asjaomast isikut on võimatu otse teavitada õigusaktist, millega tema suhtes on võetud või jäetud kehtima piiravad meetmed, algab vastavalt nimetatud kohtuotsuse aluseks olnud juhtumi puhul kohaldatavatele sätetele hagi esitamise tähtaeg sellise õigusakti peale teatise avaldamisest.
- 60 Mis puudutab nende põhimõtete kohaldamist antud kohtuasjas, siis tuleb esiteks meenutada, et määrus nr 36/2012 sisaldab artikli 32 lõikes 2 sätet, mis sisuliselt vastab sättele, mida Euroopa Kohus tõlgendas eespool punktis 56 viidatud kohtuotsuses Gbagbo jt vs. nõukogu ja millest nähtub, et nõukogu peab edastama oma otsuse piiravate meetmete kohaldamise kohta asjaomasele isikule kas otse, juhul kui aadress on teada, või teatise avaldamise kaudu.
- 61 Teiseks tuleb sarnaselt hagejale märkida, et nõukogu ei ole selgitanud, miks ei olnud tal võimalik hagejat teavitada oma otsusest võtta vastu rakendusmäärus nr 363/2013 otse, kuigi ta igal juhul teadis viimase aadressi, kuna oli talle varem teatavaks teinud muid õigusakte ja oli teadlik hageja esindajate aadressist antud juhul pooleliolevates kohtuasjades.
- 62 Kolmandaks tuleb igal juhul märkida, et eespool punktis 56 viidatud kohtuotsuse Gbagbo jt vs. nõukogu punktis 64 võis Euroopa Kohus piirduda sedastusega, et esimeses kohtuastmes hagi esitamise kuupäevaks oli tähtaeg vaidlustatud õigusaktide tühistamise taotlemiseks lõppenud, ilma et oleks vaja otsustada kodukorra artikli 102 lõike 1 kohaldatavuse üle, mis näeb hagi esitamise tähtaja arvutamiseks ette täiendavalt neliteist päeva. Igal juhul oli see hagi esitatud hilinenult.
- 63 Seevastu käesolevates kohtuasjades on küsimus, kas kodukorra artikli 102 lõiget 1 tuleb tõlgendada nii, et seda kohaldatakse juhul, kui piiravaid meetmeid sisaldava õigusakti vastuvõtmisest teavitati asjaomast isikut teatise avaldamise kaudu, määrava tähtsusega, et teha kindlaks, kas teine nõuete kohaldamise taotlus esitati enne rakendusmääruse nr 363/2013 peale hagi esitamise tähtaja lõppemist, mida arvutati alates 23. aprilli teatise avaldamisest. Nimetatud taotlus, mis esitati 5. juulil 2013, ei olnud hilinenud, kui kodukorra artikli 102 lõike 1 kohaldamisel lõppes hagi esitamise tähtaeg 17. juulil 2013 ja mitte 3. juulil 2013, nagu väidab nõukogu.
- 64 Selle kohta tuleb märkida, et kui nõukogu, kes ei saa isikut otse teavitada, asendab sellise teavitamisviisi teatise avaldamisega, muutub teatis dokumendiks, millega asjaomased isikud saavad tutvuda alles Euroopa Liidu Teataja lugemisel. Kodukorra artikli 102 lõikes 1 ette nähtud neljateistkümne päeva pikkuse tähtaja eesmärk on tagada asjaomastele isikutele piisav ajavahemik avaldatud aktide peale hagi esitamiseks ning seega õigus tõhusale õiguskaitsevahendile kohtus, mis nüüd on sätestatud Euroopa Liidu põhiõiguste harta artiklis 47.
- 65 Kuna kodukorra artikli 102 lõige 1 näeb ette täiendava neljateistkümne päeva pikkuse tähtaja ELT-s avaldatud aktide peale hagi esitamiseks, tuleb järeldada, et seda sätet tuleb samuti kohaldada analoogia alusel, kui sündmus, millest alates hakkab nende aktide peale hagi esitamise tähtaeg kulgema, on neid akte puudutav teatis, mis on samuti Euroopa Liidu Teatajas avaldatud. Samad põhjused, mis on toodud avaldatud õigusaktide puhul täiendavalt neljateistkümne päeva määramise põhjendamiseks, kehtivad – erinevalt individuaalsest teavitamisest – avaldatud teatiste puhul.

- 66 Lisaks, kui peaks leitama, et kodukorra nimetatud artikkel ei ole käesoleva kohtuasja asjaoludele kohaldatav, oleksid õigustatud isikud vähemsoodsas olukorras võrreldes sellega, mis esineks otse teavitamise kohustuse puudumise korral. Viimati nimetatud juhul piisaks piiravaid meetmeid sisaldava õigusakti pelgast avaldamisest, et hakkaks kulgema hagi esitamise tähtaeg, mis hõlmaks kodukorra artikli 102 lõikes 1 märgitud täiendavat neljateistkümnet päeva.
- 67 Sellega seoses tuleb ka märkida, et eespool punktis 56 viidatud kohtuotsuse Gbagbo jt vs. nõukogu punkt 58 rõhutas asjaolu, et otse teavitamise mõte on kaitsta õigustatud isikute huve. Seega ei saa nimetatud kohtuotsusele tugineda, et kohelda selliseid isikuid vähemsoodsalt võrreldes kohtlemisega, mis tuleneks nende suhtes võetud piiravaid meetmeid sisaldavate aktide avaldamisest.
- 68 Arvestades eelnevaid kaalutlusi, tuleb nõukogu esitatud vastuvõetamatuse väide tagasi lükata ning tunnistada teine nõuete kohandamise taotlus tervikuna vastuvõetavaks, sealhulgas osas, mis puudutab rakendusmäärust nr 363/2013.

Põhiküsimus

- 69 Hageja esitab kohtuasjas T-174/12 esitatud hagi põhjendamiseks sisuliselt neli väidet, mille kohaselt:
- on tehtud ilmne hindamisviga seoses sellega, et hagejat seostati Süüria režiimi rahastamisega;
 - on rikutud hageja kaitseõigusi, õigust õiglasele kohtulikule arutamisele ja tõhusale kohtulikule kaitsel;
 - ei ole vaidlustatud akte piisavalt ja täpselt põhjendatud;
 - esines eeskätt määruse nr 36/2012 ja rakendusmääruse nr 55/2012 vastuvõtmisel puudusi.
- 70 Hageja tugineb kohtuasjas T-80/13 esitatud hagi põhjendamiseks sisuliselt kolmele esimesele väitele, millele on viidatud eespool punktis 69, ning väitele, mille kohaselt ei ole kohtuasja asjaolusid piisavalt uuritud.
- 71 Arvestades kahe hagiavalduse vahelist ilmselget sümmeetriat, tuleb mõlema liidetud kohtuasja väited panna kokku, kuna need käsitlevad samu küsimusi ning analüüsida neid koos.

Väited, mis puudutavad täpse ja piisava põhjenduse puudumist

- 72 Hageja väidab, et nõukogu, otsustades teda kanda ja jätta nende isikute loetellu, kelle suhtes kohaldatakse Süüria vastu suunatud piiravaid meetmeid, on rikkunud põhjendamiskohustust. Kuigi hageja ei vaidlusta seda, et nõukogu on piisavalt selgitanud põhjusi, miks pidas ta vajalikuks võtta piiravad meetmed seoses olukorraga Süürias, leiab ta, et teda puudutav konkreetne põhjendus on esitatud kahemõttelisena ja piirdub üksnes fakti tuvastamisega, et ta on CBS-i tütarettevõtja, täpsustamata, miks see asjaolu võimaldab teda käsitada Süüria režiimi rahastajana. Tegemist on lubamatu eeldusega, võttes arvesse kõnealuste meetmete sisuliselt karistuslikku laadi ja Euroopa Kohtu 13. märtsi 2012. aasta otsust kohtuasjas C-376/10 P: Tay Za vs. nõukogu. Lisaks ei arvestatud selle eelduse kohaldamisega, et hagejal puudus väidetavalt igasugune sõltuvussuhe CBS-ist.
- 73 Hageja sõnul ei leevenda tema nende isikute loetellu, kelle suhtes kohaldatakse piiravaid meetmeid, kandmise põhjenduse puudumist 3. juulil 2012 teatavaks tehtud dokumendid (vt eespool punkt 15), mis saadeti vastuseks läbivaatamise taotlusele, seda enam, et ta oli saatnud vahepeal nõukogule hulga tõendeid, mis tõendavad tema sõltumatust CBS-ist.
- 74 Nõukogu vaidleb hageja argumentidele vastu.

- 75 Esiteks tuleb meenutada, et õigusi kahjustava akti põhjendamise kohustuse – nagu see on ette nähtud ELTL artikli 296 teises lõigus – eesmärk on esiteks anda huvitatud isikule piisavalt teavet, et tal oleks võimalik kindlaks teha, kas akt on põhjendatud või on selles tehtud viga, mis võimaldab liidu kohtus selle kehtivust vaidlustada, ning teiseks võimaldada kohtul kontrollida selle akti õiguspärasust. Nii sätestatud põhjendamiskohustus kujutab endast liidu õiguse aluspõhimõtet, millest võib erandeid teha ainult ülekaalukatel põhjustel. Põhjendused tuleb üldjuhul edastada huvitatud isikule tema õigusi kahjustava aktiga samal ajal ning nende puudumist ei saa heastada sellega, kui huvitatud isik saab akti põhjendustest teada liidu kohtus toimuva menetluse käigus (vt selle kohta Euroopa Kohtu 15. novembri 2012. aasta otsus kohtuasjas C-417/11 P: nõukogu vs. Bamba, kohtulahendite kogumikus veel avaldamata, punkt 49, ja Üldkohtu 14. oktoobri 2009. aasta otsus kohtuasjas T-390/08: Bank Melli Iran vs. nõukogu, EKL 2009, lk II-3967, edaspidi „Üldkohtu otsus Bank Melli”, punkt 80).
- 76 Järelikult, kui mõningate asjaolude teatavakstegemine ei ole liidu või selle liikmesriikide julgeolekut või nende rahvusvaheliste suhete korraldamist puudutavate ülekaalukate põhjustega vastuolus, on nõukogu kohustatud nendele üksustele, kelle suhtes on võetud piiravaid meetmeid, tegema teatavaks spetsiifilised ja konkreetset põhjused, miks need meetmed tuleb võtta. Ta peab mainima neid faktilisi ja õiguslikke asjaolusid, millest sõltub meetme õiguslik põhjendus, ning kaalutlusi, mille tõttu ta selle meetme on võtnud (vt selle kohta eespool punktis 75 viidatud Üldkohtu otsus Bank Melli, punkt 81).
- 77 Põhjendused peavad siiski olema kohandatud asjaomase akti laadiga ja selle vastuvõtmise kontekstiga. Põhjendamise nõuet tuleb hinnata juhtumi asjaolusid, eelkõige akti sisu, põhjenduste olemust ning seda huvi arvestades, mis võib olla akti adressaatidel või teistel isikutel, keda akt otseselt ja isiklikult puudutab, selgituste saamiseks. Ei ole nõutud, et põhjendustes oleks täpsustatud kõiki asjakohaseid faktilisi ja õiguslikke asjaolusid, kuna põhjenduste piisavust tuleb hinnata mitte ainult selle sõnastust, vaid ka konteksti ja kõiki asjaomast valdkonda reguleerivaid õigusnorme silmas pidades. Huve kahjustav akt on piisavalt põhjendatud, kui see on tehtud huvitatud isikule teada olevas kontekstis, mis võimaldab tal mõista tema suhtes võetud meetme ulatust (vt eespool punktis 75 viidatud kohtuotsus nõukogu vs. Bamba, punktid 53 ja 54, ning eespool punktis 75 viidatud Üldkohtu otsus Bank Melli, punkt 82).
- 78 Antud asjas oli nõukogu põhjendus, mille ta tõi alates hageja kandmisest Süüria vastu suunatud piiravate meetmete loetellu, taas sisuliselt järgmine:
- „[CBS-i] (juba loetellu kantud) tütarettevõtte. Osaleb režiimi rahastamises”.
- 79 3. juulil 2012 teatavaks tehtud dokumendid kordavad põhiosas eespool punktis 78 toodud põhjendust ja lisavad täpsustuse, mille kohaselt hageja „võimaldab [CBS-il] rakendada strateegiaid Euroopa Liidu sanktsioonidest kõrvalehoidmiseks.”
- 80 Mis puudutab nimetatud täpsustust, siis tuleb märkida esiteks, et tegemist on teabega, mis edastati hagejale alles pärast kohtuasjas T-174/12 hagi esitamist, ja teiseks, et selles puudub igasugune viide konkreetsetele üksikasjadele, mille kohaselt võimaldas hageja CBS-il „Euroopa Liidu sanktsioonidest [kõrvale hoida]”.
- 81 Neil asjaoludel tuleb asuda seisukohale, et ainus kehtiv põhjendus, mille nõukogu andis, selgitamaks hageja kandmist ja jätmist selliste isikute loetellu, kelle suhtes kohaldatakse Süüria vastu suunatud piiravaid meetmeid, on see, mida korraldab eespool punktis 78.
- 82 Selle kohta tuleb märkida, et nende õigusaktide, millega hageja kanti isikute loetellu, kelle suhtes kohaldatakse Süüria vastu suunatud piiravaid meetmeid, põhjenduse esimese lause lugemine oli piisav, võimaldamaks hagejal mõista, et kõnealuseid piiravaid meetmeid kohaldatakse talle CBS-i tütarettevõtjaks olemise tõttu.

- 83 Seda tõendab asjaolu, et hageja vaidlustas kohtuasjas T-174/12 esitatud hagiavalduses nõukogu välja toodud kapitali kriteeriumi asjakohasuse ja esitas tõendeid selle kohta, et ta on CBS-ist väidetavalt sõltumatu.
- 84 Kuigi kõnealuse põhjenduse teine lause, nagu väidab hageja, ei täpsusta, kas Süüria režiimi rahastamises osaleb CBS või hageja, tuleb märkida, et need kaks oletust ei ole teineteist välistavad. Tegelikult tähendab antud lause seda, et Süüria režiimi rahastava panga tütarettevõtjana osaleb hageja ka ise, vähemalt kaudselt selle režiimi rahastamises.
- 85 Igal juhul, isegi kui nõukogu toodud põhjenduse teine lause – kuna seda ei ole täpsustatud – ei vasta tingimustele, mis on nõutavad ELTL artikli 296 teises lõigus, nagu seda on tõlgendatud kohtupraktikas, ei mõjuta see asjaolu käesoleva väite tulemust. Nimetatud põhjenduse esimene lause, s.o. asjaolu, et tegemist on CBS-i tütarettevõtjaga, on üksi piisav asumaks seisukohale, et nõukogu on täitnud kohustust selgitada põhjust, miks hageja kanti ja jäeti nende isikute loetellu, kelle suhtes kohaldatakse Süüria vastu suunatud piiravaid meetmeid.
- 86 Siinkohal tuleb meenutada, et põhjendamiskohustus on oluline menetlusnõue, mida tuleb eristada põhjenduse põhjendatusest, mis käsitleb vaidlusaluse akti sisulist õiguspärasust. Otsuse põhjendamine tähendab väljendada formaalselt neid põhjendusi, millele see otsus tugineb. Kui neis põhjendustes on tehtud viga, siis mõjutab see otsuse sisulist õiguspärasust, mitte aga selle otsuse põhjendatust, mis võib olla piisav ka juhul, kui on esitatud valed põhjendused (vt Euroopa Kohtu 10. juuli 2008. aasta otsus kohtuasjas C-413/06 P: Bertelsmann ja Sony Corporation of America vs. Impala (EKL 2008, lk I-4951, punkt 181, ja eespool punktis 75 viidatud kohtuotsus nõukogu vs. Bamba, punkt 60).
- 87 Eelnevaid kaalutlusi arvesse võttes tuleb väited põhjendamiskohustuse rikkumise kohta tagasi lükata, kuna nõukogu poolt hagejale antud selgituse põhjendatust tuleb hinnata väidete raames, mis puudutavad väidetavalt selle institutsiooni tehtud ilmset hindamisviga hageja seostamisel Süüria režiimi rahastamisega.
- Väited, mis puudutavad ilmset hindamisviga hageja seostamisel Süüria režiimi rahastamisega
- 88 Hageja väidab, et nõukogu on teinud ilmse hindamisvea, kui leidis, et ta osaleb Süüria režiimi rahastamises, esitamata oma väidete kinnituseks tõendeid. Ta täpsustab selle kohta, et nõukogu ei saa tugineda pelgalt väidetele või pelgalt kapitalil põhinevale suhtele tema ja CBS-i vahel, vaid on kohustatud esitama tõendeid.
- 89 Hageja sõnul on nõukogu hindamisviga eriti ilmne seetõttu, et tema esitatud tõenditest nähtuvalt ei saanud ta osaleda Süüria režiimi rahastamises.
- 90 Esiteks, hageja põhikiri (edaspidi „SLBC põhikiri”), mis näeb selle juhtimisfunktsiooni ette üksnes juhatusel, tõendab, et ta on täielikult sõltumatu CBS-ist, kes ei anna oma tütarettevõtjale tegevusjuhiseid ega suuniseid.
- 91 Selle kohta märgib hageja, et tema juhatus tegi 24. veebruaril 2012 otsuse loobuda igasugustest sidemetest juriidiliste isikutega, kes on kantud nende füüsiliste ja juriidiliste isikute loetellu, kelle suhtes kohaldatakse Süüria vastu suunatud piiravaid meetmeid, mille on võtnud Euroopa Liit ja Ameerika Ühendriigid, samuti nende juriidiliste isikutega seotud isikutega.
- 92 Teiseks, hageja väitel ei laena ta alates 2005. aastast CBS-ile rahalisi vahendeid ning et igal juhul kohaldatakse kõikidele tehingutele Liibanoni pangandust reguleerivaid õigusnorme ja neid kontrollib Liibanoni Pank, kes on nimetanud hageja juurde isegi alalise vaatleja.
- 93 Hageja märgib muu hulgas, et sõltumatute audiitorite kinnitusel ei ole ta teinud kahtlasi tehinguid.

- 94 Nõukogu vaidleb nende hageja argumentidele vastu.
- 95 Tuleb meenutada, et otsuse 2011/782 artikli 19 lõige 1, otsuse 2012/739 artikli 25 lõige 1 ja otsuse 2013/255 artikli 28 lõige 1 sätestavad:
- „Külmutatakse kõik rahalised vahendid ja majandusressursid, mis kuuluvad I ja II lisas loetletud isikutele, kes vastutavad tsiviilelanike suhtes rakendatud vägivaldsete repressioonide eest Süürias, režiimist kasu saavatele või seda toetavatele isikutele ja üksustele ning nendega seotud isikutele ja üksustele, või mis on nende omanduses, valduses või kontrolli all.”
- 96 Määruse nr 36/2012 artikli 15 lõige 1 viitab eespool punktis 95 meenutatud sättele, et määratleda loetelu isikutest, kelle suhtes kohaldatakse selles määruses sisalduvaid piiravaid meetmeid.
- 97 Antud asjas tuleb sedastada, et hageja suhtes kohaldatakse Süüria vastu suunatud piiravaid meetmeid põhjusel, et ta on CBS-i tütarettevõtja ning võib seetõttu osaleda Süüria režiimi rahastamises.
- 98 Seega paistab, et nõukogu arvates kuulub hageja isikute hulka, kes „on seotud” Süüria režiimi toetavate isikutega, antud juhul CBS-iga eespool punktis 95 meenutatud sätte mõttes.
- 99 Seda nõukogu seisukohta tuleb toetada.
- 100 Asjaolud, mida ei ole vaidlustatud, et esiteks kuulub hageja kapitalist 84,2% CBS-ile, ja teiseks, et viimane, kuuludes Süüria riigile, toetab riigis valitsevat režiimi, kujutavad endast selget seost isikutega, kes toetavad nimetatud režiimi selle sätte mõttes.
- 101 Sellega seoses tuleneb kohtupraktikast, et kui sellise Süüria režiimi toetamises osaleva üksuse nagu CBS-i rahalised vahendid külmutatakse, on olemas oht – mida ei saa tähelepanuta jätta –, et see üksus avaldab tema omanduses või kontrolli all olevatele või talle kuuluvatele üksustele survet, selleks et tema suhtes võetud meetmete tagajärgedest kõrvale hiilida. Järelikult, niisuguste üksuste rahaliste vahendite külmutamine, mille nõukogu peab läbi viima vastavalt eespool punktis 95 meenutatud sättele ja millele viitab määruse nr 36/2012 artikli 15 lõige 1, on vajalik ja sobiv võetud meetmete tõhususe tagamiseks ja nendest meetmetest kõrvalehiilimise vältimiseks (vt selle kohta analoogia alusel Euroopa Kohtu 13. märtsi 2012. aasta otsus kohtuasjas C-380/09 P: Melli Bank vs. nõukogu, edaspidi „Euroopa Kohtu otsus Melli Bank”, punktid 39 ja 58).
- 102 Väljakujunenud kohtupraktikast tuleneb, et kui 100% osalus juriidilise isiku kapitalis kuulub isikule, kelle puhul ei ole kahtlust, et tema suhtes tuleb kohaldada piiravaid meetmeid, siis tuleb neid kohaldada ka nimetatud juriidilise isiku suhtes puhtalt kapitalil põhineva seose tõttu, tingimusel et õigusaktid, millega kõnealused piiravad meetmed on võetud, näevad nende kohaldamise ette juriidiliste isikute suhtes, mis kuuluvad või mida kontrollivad juba neis aktides märgitud isikud (vt selle kohta ja analoogia alusel eespool punktis 101 viidatud Euroopa Kohtu otsus Melli Bank, punkt 79, ja Üldkohtu 20. veebruari 2013. aasta otsus kohtuasjas T-492/10: Melli Bank vs. nõukogu, edaspidi „Üldkohtu otsus Melli Bank”, punkt 56).
- 103 Seda järeldust ei lükka ümber eespool punktis 72 viidatud kohtuotsus Tay Za vs. nõukogu, millele viitas hageja. Kuigi Euroopa Kohus leidis märgitud kohtuotsuse punktis 66, et niisuguste meetmete kohaldamine füüsilistele isikutele üksnes nende perekondliku seotuse tõttu isikutega, kes on seotud kolmanda riigi juhtidega, kelle suhtes need meetmed on võetud, ei saa seda otsust tõlgendada nii, et Euroopa Kohtu otsuses Melli Bank esitatud kapitalil põhineva seose kriteerium muutus kehtetuks.
- 104 Antud juhul vastab siiski tõele, et CBS-ile kuulub hageja kapitalist 84,2% ja mitte 100%, nagu eespool punktis 102 märgitud juhtumitel.

- 105 Samuti vastab tõele, nagu ka hageja kohtuistungil märkis, et Üldkohtu 6. septembri 2013. aasta otsuses kohtuasjas T-493/10: Persia International Bank vs. nõukogu, punkt 119) asuti seisukohale, et ainuüksi asjaolu, et Bank Mellatile, kelle suhtes juba kohaldati piiravaid meetmeid, kuulub Persia International Bank plc aktsiakapitalis 60-protsendiline osalus, ei õigusta ka Persia International Banki suhtes piiravate meetmete võtmist ega jõussejätmist.
- 106 Samas tuleb meenutada, et eespool punktis 105 viidatud kohtuotsuses sedastas Üldkohus, et kuigi Bank Mellatile kuulus enamuse Persia International Banki üldkoosoleku häälest, takistas kokkulepe viimase aktsionäride vahel Bank Mellatil nimetamast enamust Persia International Bank juhtimisfunktsiooni täitvatest juhatuse liikmetest. Seega oli Üldkohtul alust järeldada, et eespool punktis 101 kirjeldatud oht puudus (vt selle kohta eespool punktis 105 viidatud kohtuotsus Persia International Bank vs. nõukogu, punktid 106–113).
- 107 Antud asjas tuleb nentida, et erinevalt eespool punktis 105 viidatud kohtuotsuse Persia International Bank vs. nõukogu aluseks olnud juhtumist, ei ole hageja esitanud ühtki tõendit, mis võimaldaks järeldada, et tema üldkoosolekul CBS-ile kuuluvatest enamushäälest ei piisanud, et tal oleks võimalik nimetada suurem osa juhatuse liikmeid.
- 108 Selle kohta tuleb esiteks märkida, et CBS-il oli tänu talle kuuluvale 84,2% osalusele hageja kapitalis võimalik mõjutada viimase üldkoosoleku otsuseid.
- 109 Tuleb tõdeda, et vastavalt SLBC põhikirja artiklile 54 on üldkoosolekul igal aktsionäril talle kuuluvate aktsiate hulgale vastav hulk hääli. Kuna CBS-ile kuulus 84,2% kapitalist, oli tal seega piisavalt aktsiaid, et kokku saada koosoleku kvoorum ja vajaminev enamuse kolme liiki üldkoosolekuks, s.o asutamiskoosolek, korraline koosolek ja erakorraline koosolek, nagu on märgitud SLBC põhikirja artiklites 57, 58, 63, 64, 69 ja 70.
- 110 Teiseks, mis puudutab üldkoosoleku pädevust, siis piisab, kui märkida, et vastavalt SLBC artikli 65 punktile c määrab korraline koosolek kindlaks jaotamisele kuuluvad dividendid. Seega asjaolu, et hageja ei ole alates 2005. aastast CBS-ile dividende maksnud, ei takista viimasel, kellele kuulub enamuse üldkoosoleku häälest, tulevikus teisiti otsustada, nagu märgib nõukogu.
- 111 Kolmandaks tuleb märkida, et kuigi SLBC põhikirja artikli 30 kohaselt kuulub hageja juhtimine juhatuse ülesannete hulka, valib vastavalt nimetatud artiklile juhatuse liikmed üldkoosolek. Juhatusel on mõistagi laialdased volitused, kuid ta kasutab neid selleks, et viia vastavalt SLBC põhikirja artiklile 36 ellu üldkoosoleku otsuseid.
- 112 Neljandaks tuleb tagasi lükata hageja argument, mille kohaselt nõukogu oleks pidanud arvesse võtma asjaolu, et Liibanoni äriseadustiku artikli 144 teine lõik näeb ette, et üldjuhul peab enamusel Liibanoni aktsiaseltsi juhatuse liikmetest olema selle riigi kodakondsus.
- 113 Tuleb märkida, et asjaolu, et enamusel hageja juhatuse liikmetest on Liibanoni kodakondsus, ei ole selline, mis võimaldab välistada, et vastavalt CBS-i kontrollitava üldkoosoleku otsustele otsustab juhatuse kanda Süüria režiimile üle rahalisi vahendeid.
- 114 Eelnevad märkused võimaldavad järeldada, et hageja on CBS-iga seotud juriidiline isik ja seetõttu on eespool punktis 101 kirjeldatud oht, erinevalt eespool punktis 105 viidatud kohtuotsuse Persia International Bank vs. nõukogu aluseks olnud asjast, käesoleval juhul olemas. Seega tuli nõukogul kohaldada hagejale Süüria vastu suunatud piiravaid meetmeid vastavalt eespool punktis 95 meenutatud sättele.

- 115 Kuna seda asjaolu, et hageja on Süüria režiimi toetava isikuga „seotud isik”, puudutav tingimus on täidetud, ei ole vaja läbi viia täiendavat kontrolli (vt selle kohta analoogia alusel eespool punktis 101 viidatud Euroopa Kohtu otsus Melli Bank, punktid 78 ja 79), kui hageja välja toodud asjaolud ei saa kahtluse alla seada kapitalil põhinevat seost, millele tugineb nõukogu.
- 116 Sellega seoses tuleb sedastada, et seda seotust ei lükka ümber asjaolu, et hageja tegevust kontrollis Liibanoni Pank.
- 117 Küll aga tuleb kõigepealt märkida, et Liibanoni Pank, nagu tuleneb muu hulgas juhataja kirjast, jälgib hageja – nagu ka kõikide teiste Liibanonis tegutsevate pankade – selles riigis kehtivate seaduste ja eeskirjade täitmist, eelkõige mis puudutab rahapesu- ja terrorismivastast võitlust. Samuti täpsustas juhataja oma kirjas, et eespool viidatud võitluse tugevdamiseks määrati hageja juurde alaline vaatleja, et tagada rahvusvaheliste pädevate organisatsioonide kehtestatud piirangute järgimine.
- 118 Juhataja kirjas on seejärel täpsustatud, et Liibanoni Pank väljastas ringkirja, mille kohaselt peavad selles riigis tegutsevad pangad tundma seadusi ja eeskirju, mis reguleerivad nende esindusi välisriigis, ja kohtlema viimaseid muu hulgas vastavalt sanktsioonidele ja piirangutele, mille on kehtestanud nende esinduste vastavate maade pädevad ametivõimud. Lisaks on Liibanoni Pank sulgenud hageja arved, mis olid avatud välisvaluutas.
- 119 Sellegipoolest puudutavad kontrollid ja Liibanoni Panga võetud meetmed hagejale nimetatud riigis kuuluvaid rahalisi vahendeid. Seevastu nõukogu võetud meetmed puudutavad vaid neid rahalisi vahendeid, mis hagejal olid või võisid olla Euroopa Liidus, ja tehinguid, mida viimane soovis nende vahenditega teha.
- 120 Seega tuleb märkida, et Liibanoni Panga võetud meetmete eesmärk ei ühti, vähemalt mitte täies ulatuses, nende piiravate meetmete eesmärgiga, mis nõukogu on võtnud Süüria vastu.
- 121 Eriti aga ei ole hagejal alust vaidlustada seda, kas oli otstarbekas teda kanda ja jätta nende isikute loetellu, kelle suhtes kohaldatakse Süüria vastu suunatud piiravaid meetmeid, mille nõukogu võttis põhjusel, et tema tegevuse üle, sealhulgas suhetes Euroopa Liiduga, teostas järelevalvet kolmas riik. Sellises olukorras puudub nõukogul igasugune kontroll sellise järelevalve tõhususe üle, mis võib seada ohtu nende meetmete eesmärgid.
- 122 Tuleb märkida, et see asjaolu kujutab endast seika, mis võimaldab eristada hageja olukorda eespool punktis 105 viidatud kohtuotsuse Persia International Bank vs. nõukogu aluseks olnud asjas esinenud olukorrast. Kuigi nimetatud otsuse punktis 117 tõstis Üldkohus esile Financial Services Authority (Ühendkuningriigi finantsteenuste amet) järelevalve rolli, mis piirab asjaomase panga enamusaktsionäri võimalikku mõju, on tegemist liikmesriigi ametiasutusega, mis on kohustatud järgima nõukogu õigusakte ja mitte kolmanda riigi ametiasutusega nagu käesoleval juhul.
- 123 Lõpuks, kuna nõukogu tegutses vastavalt kohtupraktikale, on hagejast ebaõige väita, et tema kandmine ja jätmine nende isikute loetellu, kelle suhtes kohaldatakse Süüria vastu suunatud piiravaid meetmeid põhjusel, et ta on enamusaktsionär, läheb vastuollu õiguse üldpõhimõtetega, mille kohaselt saab sanktsioone määrata vaid taunitavate asjaolude eest vastutavale üksusele. Loetellu kandmise ja sinna jätmisega ei pidanud nõukogu silmas mitte hageja autonoomset tegevust – ega eeldanud, et viimase tegevus on vastuolus nende õigusaktide nõuetega, millega on kehtestatud Süüria vastu suunatud piiravad meetmed – vaid tema aktsionäride koosseisu ja seega seost emaettevõtjaga (vt selle kohta analoogia alusel eespool punktis 101 viidatud Euroopa Kohtu otsus Melli Bank, punkt 81), kelle kuulumist Süüria riigile ei ole vaidlustatud (vt eespool punktid 1 ja 100).
- 124 Kõiki eespool esitatud kaalutlusi arvestades tuleb käesolevad väited tagasi lükata.

Väited, mille kohaselt on rikutud kaitseõigusi, õigust õiglasele kohtulikule arutamisele ja õigust tõhusale kohtulikule kaitsele

- 125 Hageja väidab, et vaatamata tema korduvatele taotlustele ei ole nõukogu kordagi teatanud talle täpseid ja üksikasjalikke tõendeid, millel põhineb tema kandmine nende isikute loetellu, kelle suhtes kohaldatakse Süüria vastu suunatud piiravaid meetmeid. Lisaks märgib hageja, et kohtuasjas T-174/12 hagi esitamise hetkel ei olnud nõukogu tema 15. veebruari ja 4. aprilli 2012. aasta taotlustele veel vastanud (vt punkt 14 eespool).
- 126 Samuti ei ole nõukogu kordagi selgitanud, millistele tõenditele tuginedes jättis ta hageja loetellu, vaatamata sellele, et viimane väidetavalt esitas tõendeid selle kohta, et nõukogu hinnang oli ebaõige põhjusel, et üksnes CBS-i tütarettevõtjaks olemise fakt ei tähenda Süüria režiimi rahastamist hageja poolt.
- 127 Lisaks vaidlustab hageja asjaolu, et nõukogu ei rahuldanud tema ärakuulamise taotlusi. Tema sõnul ei ole asjakohane nõukogu viidatud kohtupraktika, mille kohaselt ei ole viimase väitel õigust ärakuulamisele isikutele, kelle suhtes kohaldatakse piiravaid meetmeid.
- 128 Komisjon vaidleb nendele hageja argumentidele vastu.
- 129 Tuleb meenutada, et põhiõigus sellele, et piirava meetme võtmisele eelneva menetluse ajal järgitakse kaitseõigusi, on sõnaselgelt sätestatud Euroopa Liidu põhiõiguste harta – millele ELL artikli 6 lõikega 1 on antud samasugune õigusjõud nagu aluslepingutele – artikli 41 lõike 2 punktis a (vt selle kohta Euroopa Kohtu 21. detsembri 2011. aasta otsus kohtuasjas C-27/09 P: Prantsusmaa vs. People's Mojahedin Organization of Iran, EKL 2011, lk I-13427, punkt 66).
- 130 Samuti tuleb meenutada, et väljakujunenud kohtupraktika kohaselt on tõhusa kohtuliku kaitse põhimõtte liidu õiguse üldpõhimõtte, mis tuleneb liikmesriikide ühesugustest riigiõiguslikest tavadest ja on sätestatud Roomas 4. novembril 1950 allkirjastatud inimõiguste ja põhivabaduste konventsiooni artiklites 6 ja 13; seda põhimõtet kinnitab ka põhiõiguste harta artikkel 47 (Euroopa Kohtu 13. märtsi 2007. aasta otsus kohtuasjas C-432/05: Unibet, EKL 2007, lk I-2271, punkt 37, ja 3. septembri 2008. aasta otsus liidetud kohtuasjades C-402/05 P ja C-415/05 P: Kadi ja Al Barakaat International Foundation vs. nõukogu ja komisjon, EKL 2008, lk I-6351, edaspidi „kohtuotsus Kadi”, punkt 335).
- 131 Väljakujunenud kohtupraktikast tuleneb lisaks, et tõhus kohtulik kontroll – mis peab puudutama eelkõige nende põhjenduste õiguspärasust, mille alusel isiku või üksuse nimi kanti kõnealuses asjas vaidlustatud otsuste lisa moodustavasse loetelusse ja kehtestati neile adressaatidele hulk piiravaid meetmeid – tähendab seda, et asjassepuutuv liidu ametiasutus on kohustatud asjaomasele isikule või üksusele teatama piirava meetme põhjendused võimaluse korral kas kande tegemise otsustamise ajal või vähemalt võimalikult kiiresti pärast kande tegemist, et võimaldada adressaatidel tähtaja jooksul oma kaebeõigust teostada (vt selle kohta eespool punktis 130 viidatud kohtuotsus Kadi, punkt 336).
- 132 Nimetatud põhjendustest teatamise kohustuse täitmine on eelkõige vajalik nii selleks, et võimaldada piirangute adressaatidel kaitsta oma õigusi parimates võimalikes tingimustes ja otsustada täielikult informeerituna, kas on kasulik liidu kohtusse pöörduda (vt selle kohta Euroopa Kohtu 15. oktoobri 1987. aasta otsus kohtuasjas 222/86: Heylens jt, EKL 1987, lk 4097, punkt 15), kui ka võimaldada liidu kohtul kasutada oma pädevust kontrollida käsitletava liidu õigusakti seaduslikkust, mis tal on vastavalt asutamislepingule (eespool punktis 130 viidatud kohtuotsus Kadi, punkt 337).
- 133 Viidatud kohtupraktika nõuete kohaselt näevad otsuse 2011/782 artikli 21 lõiked 2 ja 3, otsuse 2012/739 artikli 27 lõiked 2 ja 3, otsuse 2013/255 artikli 30 lõiked 2 ja 3 ning määruse nr 36/2012 artikli 32 lõiked 2 ja 3 ette, et nõukogu peab edastama oma otsuse, sealhulgas loetellu kandmise põhjused asjaomasele isikule kas otse, juhul kui aadress on teada, või teatise avaldamise kaudu, ning

annab talle võimaluse esitada märkused. Kui esitatakse märkusi või uusi olulisi tõendeid, vaatab nõukogu oma otsuse läbi ning teavitab vastavalt asjaomast füüsilist või juriidilist isikut, üksust või asutust.

- 134 Määruse nr 32 lõige 4 täpsustab, et lisades esitatud loetelud vaadatakse vähemalt iga 12 kuu järel korrapäraselt läbi.
- 135 Antud asjas edastati hagejale 24. jaanuari 2012. aasta kirjaga teave õigusaktidest, millega nõukogu otsustas teda kanda nende isikute nimekirja, kelle suhtes kohaldatakse Süüria vastu suunatud piiravaid meetmeid. See kiri viitas rakendusotsusele 2012/37 ja rakendusmäärusele nr 55/2012, mis olid lisatud dokumentidele ja sisaldasid hageja sellesse loetellu kandmise põhjuseid.
- 136 Asjaolu, et see teavitus toimus pärast hageja esmakordset kandmist nende isikute loetellu, kelle suhtes kohaldatakse piiravaid meetmeid, ei saa iseenesest käsitada kaitseõiguste rikkumisena.
- 137 Sellega seoses tuleb meenutada, et kohtupraktika kohaselt ei saa kaitseõiguste ja eelkõige ärakuulamise õiguse järgimisel, kui on tegemist piiravate meetmetega, liidu ametiasutustelt nõuda, et nad teataksid nimetatud põhjendustest enne isiku või üksuse esmakordset kandmist loetellu, millega on kehtestatud piiravad meetmed (vt selle kohta eespool punktis 130 viidatud kohtuotsus Kadi, punkt 388).
- 138 Eelnev teatamine seaks nimelt ohtu nende otsustega kehtestatud rahaliste vahendite ja majandusressursside külmutamise meetmete tõhususe (vt selle kohta eespool punktis 130 viidatud kohtuotsus Kadi, punkt 339).
- 139 Nende meetmetega taotletava eesmärgi saavutamiseks peab sellistel meetmetel olema juba loomu poolest üllatuslik mõju ja nende kohaldamisel peab olema kohene mõju (vt selle kohta eespool punktis 130 viidatud kohtuotsus Kadi, punkt 340).
- 140 Seega ei olnud nõukogu kohustatud hagejat ära kuulama enne tema esmakordset kandmist nende isikute loetellu, kelle suhtes kohaldatakse Süüria vastu suunatud piiravaid meetmeid, kuna võimalus, et hageja sai pärast 24. jaanuari 2012. aasta kirja saamist nõukogu poole pöörduda, oli piisav tema kaitseõiguste tagamiseks.
- 141 Hageja, olles lugenud tema loetellu kandmise põhjendusi, mis on välja toodud 24. jaanuari 2012. aasta kirjale lisatud aktides, otsustas saata nõukogule taotluse saada juurdepääs nendele tõenditele, mille kohaselt ta toetab Süüria režiimi. Nõukogu vastust oodates esitas hageja kohtuasja T-174/12 aluseks oleva hagi.
- 142 Nõukogu vastas sellele taotlusele alles pärast nimetatud hagi esitamist, s.o 3. juulil 2012.
- 143 Selle kohta tuleb siiski märkida, et 3. juulil 2012 edastatud dokumentide sisu ühtib sisuliselt põhjendusega, mis oli hagejale juba teada 24. jaanuari 2012. aasta kirja ja sellele lisatud aktide, nimelt rakendusotsuse 2012/37 ja rakendusmääruse nr 55/2012 lugemisel. Sarnaselt viimastele on kõnealuses dokumendis sedastatud, et hageja on CBS-i tütaretttevõtja.
- 144 Esiteks, kuna hageja ilmselgelt tunnistas, kes on tema enamusaktsionär, teiseks, nagu nähtub ilmset hindamisviga, mis on tehtud seoses hageja osalemisega Süüria režiimi rahastamises, puudutava väite analüüsimisel, võimaldab tema suhtes piiravate meetmete võtmist põhjendada pelk asjaolu, et hageja on 84,2% ulatuses CBS-i tütaretttevõtja, ja kolmandaks, kuna hagejat teavitati viivitamatult asjaolust, et piiravad meetmed kehtestati just seetõttu, et ta oli CBS-i tütaretttevõtja, siis ei ole oluline, et kõnealune dokument sisaldaks täiendavat põhjendust.

- ¹⁴⁵ Seevastu on oluline, et hagejal oli võimalik alates hetkest, mil ta kanti nende isikute loetellu, kelle suhtes kohaldatakse Süüria vastu suunatud piiravaid meetmeid, kasutada oma kaitseõigusi ja õigust tõhusale kohtulikule kaitsele, esitades nõukogule ja Üldkohtule põhjused, miks ta leiab, et CBS-i tütarettevõtjaks olemine ei õigusta loetellu kandmist.
- ¹⁴⁶ Isegi kui oletada, et nõukogu oleks pidanud hagejale saatma 3. juulil 2012 edastatud dokumendid enne kohtuasjas T-174/12 vaidlustatud aktide peale hagi esitamist, tuleb märkida, et tegemist on puudustega, mis tema olukorda ei mõjuta, kuna hageja ei oleks saanud end paremini kaitsta, kui menetluses ei oleks esinenud puudusi (vt analoogia alusel Euroopa Kohtu 16. veebruari 2012. aasta otsus liidetud kohtuasjades C-191/09 P ja C-200/09 P: nõukogu *vs.* Interpipe Niko Tube ja Interpipe NTRP, punkt 78, ja Üldkohtu 9. detsembri 2011. aasta otsus kohtuasjas T-25/06: Alliance One International *vs.* komisjon, EKL 2011, lk II-5741, punkt 183).
- ¹⁴⁷ Mis puudutab etteheidet, et nõukogu ei andnud hagejale võimalust olla ära kuulatud, siis tuleb nentida, et kõnesolevad õigusaktid ega kaitseõiguse tagamise üldpõhimõtte ei anna huvitatud isikutele õigust niisugusele ärakuulamisele (vt analoogia alusel Üldkohtu 23. oktoobri 2008. aasta otsus kohtuasjas T-256/07: People's Mojahedin Organization of Iran *vs.* nõukogu, EKL 2008, lk II-3019, punkt 93, ja 6. septembri 2013. aasta otsus kohtuasjas T-434/11: Europäisch-Iranische Handelsbank *vs.* nõukogu, punkt 64).
- ¹⁴⁸ Mis puudutab hageja kaitseõiguste järgimist otsuse 2012/739, rakendusmääruse nr 1117/2012, rakendusmääruse nr 363/2013, otsuse 2013/109 ja otsuse 2013/255 vastuvõtmise raames, mis on järgnevad aktid, millega jäeti hageja nimi nende isikute nimesid sisaldavasse loetellu, kelle suhtes piiravaid meetmeid kohaldatakse, siis tuleb sedastada, et kõnealuste meetmete üllatusliku mõju argumendile ei saa üldjuhul siiski õiguspäraselt tugineda (vt selle kohta eespool punktis 129 viidatud kohtuotsus Prantsusmaa *vs.* People's Mojahedin Organization of Iran, punkt 62).
- ¹⁴⁹ Kohtupraktikast tuleneb, et õigus olla ära kuulatud enne selliste aktide vastuvõtmist, millega jäeti piiravad meetmed kehtima nimetatud aktides juba loetletud isikute suhtes, eeldab, et nõukogu on esitanud selliste isikute vastu uusi tõendeid (vt selle kohta eespool punktis 129 viidatud kohtuotsus Prantsusmaa *vs.* People's Mojahedin Organization of Iran, punkt 63, ja eespool punktis 102 viidatud Üldkohtu otsus Melli Bank, punkt 72).
- ¹⁵⁰ Käesolevas asjas tuleb märkida, et nõukogu ei lähtunud hageja nime loetellu jätmisel ühestki uuest asjaolust, see tähendab asjaolust, millest ei oleks hagejale pärast tema esmakordset loetellu kandmist juba teatatud.
- ¹⁵¹ Selle kohta tuleb meenutada, et vastavalt eespool punktis 133 meenutatud sätetele oli hagejal võimalus seega igal ajal omal algatusel lasta ennast nõukogul ära kuulata, ilma et enne iga järgneva otsuse vastuvõtmist esitataks uus sõnaselge kutse, kui tema suhtes puuduvad uued asjaolud.
- ¹⁵² Hageja kasutas seda võimalust eelkõige kirjas, mille saatis nõukogule 14. detsembril 2012, millele viimane vastas 6. märtsil 2013 (vt eespool punktid 23 ja 25).
- ¹⁵³ Olgugi et vastus saadi pärast otsuse 2012/739 peale hagi esitamist, tuleb märkida, et viimati nimetatud otsus – nagu ka rakendusmäärus nr 1117/2012, rakendusmäärus nr 363/2013 ja otsus 2013/255 – ei muutnud hagejat puudutavaid piiravaid meetmeid ega põhinenud ühelgi uuel tõendil, vaid üksnes kapitalil põhineval seosel CBS-i ja hageja vahel, mille kohta viimane on juba korduvalt esitanud oma seisukoha nii nõukogule kui ka Üldkohtule.
- ¹⁵⁴ Samal põhjusel, oletades, et nõukogu oleks pidanud hageja ära kuulama enne eespool punktis 153 mainitud aktide vastuvõtmist, tuleb märkida, et vastavalt eespool punktis 146 viidatud kohtupraktikale ei mõjutaks see puudus tema olukorda.

155 Eeltoodud arutlusest lähtuvalt tuleb käesolevad väited tagasi lükata.

Väited, mille kohaselt esines määruse nr 36/2012 ja rakendusmääruse nr 55/2012 vastuvõtmisel puudusi

156 Hageja heidab nõukogule ette asjaolu, et määrus nr 36/2012 ei sisalda erinevalt määrusest nr 442/2011, mille see tunnistab kehtetuks, viidet nõudele tagada nendes määrustes nimetatud isikute põhiõiguste järgimine.

157 Hageja väidab, et kuigi määruse nr 36/2012 sisu ja eesmärgid õigustavad seda, et nõukogu võttis selle vastu ELTL artikli 215 alusel, oleks ta sellegipoolest pidanud arvesse võtma asjaolu, et see määrus tõstatab põhiõigusi puudutavad küsimused, mistõttu oleks olnud vajalik see vastu võtta ELTL artikli 75 alusel. Viimati nimetatud artikkel näeb aktide vastuvõtmise ette seadusandliku tavamenetluse kohaselt, mis on sätestatud ELTL artiklis 294, mis annab Euroopa Parlamendile tunduvalt olulisema rolli kui lihtsalt piiravate meetmete vastuvõtmisest teavitamine, mis on ette nähtud ELTL artiklis 215.

158 Nõukogu vaidleb hageja argumentidele vastu.

159 Esiteks, põhiõiguste mainimata jätmise kohta tuleb märkida, et see asjaolu ei mõjuta vaidlustatud aktide õiguspärasust, kui hageja ei tõenda, et tema põhiõigusi on rikutud. Järelikult on väite see osa ainetu.

160 Teiseks, määruse nr 36/2012 õigusliku aluse küsimusega seoses tunnistas hageja Üldkohtu küsimusele kohtuistungil antud vastuses, et nõukogu võis tõesti määruse vastuvõtmisel tugineda ELTL artiklile 215. See seisukoht kanti kohtuistungi protokollis.

161 Mis puudutab aga hageja repliigis esitatud väidet, mille kohaselt on „vaieldav, kas selliste aktide õiguslik alus, mis teda kahjustavad, võimaldab nõukogul parlamendi sekkumiseta võtta vastu akte, mis sisaldavad nende adressaatide põhiõigusi eriliselt kahjustavaid meetmeid”, siis tuleb meenutada, et igal juhul peegeldab Euroopa Parlamendi osalemine selles õigusloomeprotsessis kahtlemata demokraatia aluspõhimõtte järgimist liidu tasandil, nimelt seda, et rahvas osaleb esinduskogu kaudu võimu teostamisel, parlamendi osalust puudutav ELTL artiklite 75 ja 215 vaheline erinevus tuleneb Lissaboni lepingu koostajate valikust anda parlamendile ühise välis- ja julgeolekupoliitikaga hõlmatud liidu tegevuse osas piiratum roll (Euroopa Kohtu 19. juuli 2012. aasta otsus kohtuasjas C-130/10: parlament vs. nõukogu, punktid 81 ja 82).

162 Oletades, et hagejal on lubatud tõstatada väide, mis puudutab sisuliselt parlamendi eelisõiguse rikkumist, siis tuleb meenutada, et kohtupraktika kohaselt ei oleks liidu õigusega vastuolus, kui meetmeid, millel on otsene mõju isikute ja rühmituste põhiõigustele, saaks võtta menetluse raames, milles parlament ei saa osaleda, kuna põhiõiguste järgimise kohustus kehtib Euroopa Liidu põhiõiguste harta artikli 51 lõike 1 kohaselt kõikide liidu institutsioonide, organite ja asutuste suhtes. Peale selle, ELTL artikli 215 lõike 3 sõnastuse kohaselt sisaldavad need mõlemad artiklid vajalikke õiguslikke tagatisi käsitlevaid sätteid. Seega võib niisuguse õigusakti nagu määrus nr 36/2012 vastu võtta ELTL artikli 215 lõike 2 alusel, kui see sisaldab asjaomaste isikute põhiõiguste järgimise tagamist (vt selle kohta analoogia alusel eespool punktis 161 viidatud kohtuotsus parlament vs. nõukogu, punktid 83 ja 84; juriidilise isiku võimaluse kohta tugineda põhiõiguste rikkumisele vt eespool punktis 102 viidatud Üldkohtu otsus Melli Bank, punkt 41).

163 Antud juhul sisaldab määrus nr 36/2012 vajalikke sätteid, et tagada põhiõiguste kaitse, kuna see näeb eelkõige artikli 32 lõigetes 2–4 ette nõukogu kohustused põhjendada iga füüsilise või juriidilise isiku kandmist selliste isikute loetellu, kelle suhtes kohaldatakse nimetatud määruses ette nähtud piiravaid meetmeid, edastada oma otsuse, sealhulgas loetellu kandmise põhjused nimetatud isikutele kas otse,

juhul kui aadress on teada, või teatise avaldamise kaudu, andes neile isikuile võimaluse esitada märkused, vaadata oma otsus üle, juhul kui esitatakse uusi olulisi tõendeid või märkusi, ja vaadata loetelud vähemalt iga 12 kuu järel korrapäraselt läbi.

164 Eelnevaid kaalutlusi arvestades tuleb käesolevad väited tagasi lükata.

Väide, mille kohaselt ei ole juhtumi asjaolusid piisavalt analüüsitud

165 Hageja väidab, et nõukogu ei ole käesoleva asja asjaolusid korralikult analüüsinud, vaid piirdus liikmesriikide esitatud ettepanekute vastuvõtmisega, kontrollimata tema suhtes kohaldatavate piiravate meetmete võtmist ja kehtima jätmist põhistava teabe ja tõendite põhjendatust ja asjakohasust.

166 Komisjon vaidleb nende hageja argumentidele vastu.

167 Antud asjas kandis ja jättis nõukogu hageja nende isikute loetellu, kelle suhtes kohaldatakse Süüria vastu suunatud piiravaid meetmeid asjaolu tõttu, et tema kapitalist kuulus 84,2% CBS-ile.

168 See on tõene fakt, mida hageja ei ole vaidlustanud. Seevastu püüab hageja tõendada, et kapitalil põhinevast seosest hoolimata oli ta CBS-ist sõltumatu.

169 Nagu nähtub nende väidete analüüsimisest, mis puudutavad ilmset hindamisviga selles osas, et hageja oli seotud Süüria režiimi rahastamisega, oli nõukogul antud juhul igati õigus kasutada kapitalil põhinevat seost, et kanda ja jätta hageja kõnealusesse loetellu.

170 Kuna nõukogu tugines antud seosele, mille põhjendatust tuleb kinnitada, on alust järeldada, et ta on piisavalt analüüsinud antud asja asjaolusid.

171 Seetõttu tuleb käesolev väide tagasi lükata.

172 Kõikidest eelnevatest kaalutlustest tuleneb, et ükski hageja väide ei ole põhjendatud, mistõttu tuleb hageja jätta tervikuna rahuldamata, ilma et oleks vaja otsustada hageja nõuete – milles viimane taotleb vajaduse korral nõukogu 24. jaanuari 2012. aasta ja 30. novembri 2012. aasta „kirjas sisalduvate otsuste” tühistamist – vastuvõetavuse üle, mille nõukogu on vaidlustanud.

Kohtukulud

173 Kodukorra artikli 87 lõike 2 alusel on kohtuvaidluse kaotanud pool kohustatud hüvitama kohtukulud, kui vastaspool on seda nõudnud. Kuna kohtuotsus on tehtud hageja kahjuks, jäetakse kohtukulud vastavalt nõukogu nõuetele hageja kanda.

Esitatud põhjendustest lähtudes

ÜLDKOHUS (kuues koda)

otsustab:

1. Jätta hageja rahuldamata.

2. Mõista kohtukulud välja Syrian Lebanese Commercial Bank SAL-ilt.

Kanninen

Berardis

Wetter

Kuulutatud avalikul kohtuistungil 4. veebruaril 2014 Luxembourgis.

Allkirjad